

Tidens Tendens gaar i Retning af at komme bort fra de legemlige Straffe for unge Personer. Noget andet er Spørgsmaalet om Anvendelse af legemlig Straf for voksne Personer. Det var noget, man forsøgte at indføre ved den saakaldte Bøllelov, men det fandt ikke Tilslutning i dette høje Ting. Det er jo ogsaa helt andre Betragtninger her gøre sig gældende.

Det her omhandlede Spørgsmaal blev af den ærede Ordfører sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om Statens Omsorg for vanrøgtede Børns Opdragelse. Det er jo et stort og overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at behandle. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, der er ikke Grund til at gøre det her. Men jeg vil dog minde om, at man i saa Henseende skal gaa noget varsomt frem. Det glædede mig at høre et Par Udtalelser af den ærede Ordfører i denne Henseende. Den ene var hans Anerkendelse af, at vi herhjemme ad frivillig Velgørenheds Vej allerede have udrettet saa meget over for Antagelsen af vanrøgtede Børn, og det andet, at han saa med et vist Forbehold i alt Fald paa den Opdragelse af Børn, der finder Sted i offentlige Tvangsanstalter. Jeg kan i begge Retninger slutte mig ganske til den ærede Ordfører. Jeg skal minde om, hvorledes Forholdet har været ved Alderdomsunderstøttelsesloven — en Lov, som jeg i øvrigt gentagne Gange tidligere har haft Lejlighed til at forsvare. Ved denne Lov kom man ganske vist ind paa at forringe Menneskenes Ansvar for at kunne sørge for sig selv i de gamle Dage og tillige ganske særlig ogsaa at forringe den Opfordring, som den private Velgørenhed ellers har til at tage sig af gamle Folk. Det er Skyggesiderne ved denne Lov. Jeg tror, at hvis man gaar til at lade Lovgivningsmagten beskæftige sig med Omsorgen for vanrøgtede Børns Opdragelse, skal man være varsom med, at man ikke der kommer til at gøre Skade i lignende Retning, derved at man tager Initiativet bort fra den private Velgørenhed og forringer Ansvaret for Forældrene med Hensyn til Børnernes Opdragelse. Ogsaa dette ligger meget nær, saafremt det virkelig skulde blive saaledes, at Forældrene kunde kaste Børnene over paa det offentlige og faa Børnene opdragne i offentlige Anstalter. — Det er nævnt i Dag, at Kultusministeren tidligere ved Omtalen af denne Sag stærkt har fremhævet de store Bekostninger herved. Det samme Moment vil jeg fremhæve. Jeg tror, at man ogsaa i denne Henseende skal være meget varsom og nøje agte paa, hvad

Kommunerne kunne taale i Retning af at overtage Omsorgen for de vanrøgtede Børn. Jeg erkender imidlertid, at der foreligger her et stort og vigtigt Spørgsmaal, som jeg haaber maa leve og ogsaa blive løst en Gang.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Philipsen): Lige som Ordføreren for Forespørgerne i Fjor kan jeg begynde med at takke de ærede Medlemmer, som have deltaget i Diskussionen, det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) og for Københavns 5te Valgkreds (Jeppesen-Borgbjærg). Jeg nødes til at gøre nogle enkelte Bemærkninger over for det ærede førstnævnte Medlem. Han øvede nogen Kritik over for Forslaget, en Kritik, der jo ikke har større Betydning, end at, selv alle Indvendingernes Rigtighed forudsat, vilde det være Ting, som meget let lod sig ændre under Sagens videre Drift. Jeg tror imidlertid ingenlunde, han har Ret. Den eneste reelle Indvending, han gjorde, skulde være den, at vi havde taget Fejl med Hensyn til Konverteringen af den nugældende Rottingstraf med Fængsel, idet vi skulde have overset en Bestemmelse i Straffelovens § 21. Det er ikke rigtigt. Jeg tror, naar det ærede Medlem vil regne rigtig efter, vil han se, at 5 Gange 6 Dages Fængsel paa Vand og Brød er 30, 30 Gange 4 er 120, det bliver just den dobbelte Tid af det Antal Dage, der er nævnt i § 21. Men det er jo i øvrigt et Spørgsmaal, som næppe egner sig til Drøftelse her i Salen, saa ubetydeligt det er. Det ærede Medlem indvendte mod Rottingstraffens Afskaffelse, at Fængselsstraf over for unge Mennesker var særlig uheldig. Det ærede Medlem kom vist der til at fortælle sig. Det ærede Medlem talte om Fængselsstraf af længere Varighed. Det tror jeg ikke, stemmer med den almindelige Opfattelse. Jeg tror, at det er de kortvarige Frihedsstraffe, man har Betænkeligheder over for, naar de anvendes paa unge Forbrydere. Ellers gjorde det ærede Medlem, om jeg saa maa sige mere subsidiært, den Indvending mod Forslaget, at det var betænkeligt at skride til en stykkevis Reform af Straffeloven. Aa, ja saamænd, det kan man godt sige, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at man ikke tidligere har haft denne Betænkelighed, naar det drejede sig om Reformer af Straffeloven i skærpende Retning. Naar det derimod undtagelsesvis drejede sig om en Afskaffelse af Straffebestemmelser, synes man at blive mere betænkelig, men det er